

BORSSZEM JANKÓ

ÁRVIZ.

T. K. — Nem használ itt sem imádság, sem káromkodás!... *Dolgozni kell!*

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Árviz.

A SZEGÉNYT az ág is húzza, —
 Szegény magyar fajta!
 Szilaj gúnnyal törve, zúzva
 Dúl a balsors rajta.
 Búbajának soh' sincs vége,
 Hiába hull verejtéke;
 Nincsen siker a munkáján,
 Áldás háza táján.

Ha elkelne, nincs buzája;
 Ha van —nincsen ára.
 Majd a tüzvész csap le rája,
 Majd a vizek árja.
 Romlik-bomlik minden míve, —
 Megesik az ember szíve:
 Mért is hogy ily sokat szenved
 Ez a szegény nemzet!

Szegény ördög! — tör előre,
 S a sors veri hátra.
 A gunyáját veti ő le
 S oda adja gátra.
 Csüggedetlen hitttel tele —
 Épít, majd megszakad bele,
 S amikor már-már készen,
 Minden oda vészen.

Reped a gát, vész a vagyon,
 Állat- s emberélet . . .
 Ej, de ne sirj, jó magyarom,
 Nem illik ez néked;
 Káromkodjál egyet nagyot,
 S ne félj: mit a víz meghagyott,
 Az is elmegy arra, erre —
 Hadra és fegyverre.

Apró hírek.

+ **Személyi hírek.** *Hrabek János* lóvasuti kocsis-elölülő és megállóhely-tígyelő egészsége helyreállítása végett gyakori kocsizást tesz a városligetbe. — *Rodula János* közvitéz nem megy haza Ápokára — mint ezt mult hírünkben tévesen jelentettük — hanem részt fog venni a VI. hadtest ez ideai fegyvergyakorlatán. — *Wewresshegyi Árpád* ur a mult éjjel a vízi biztosok csöndes conferentiáján vett részt Mokány Bertalan elnöksége alatt. — *Spitz Zsolt* étel-bazártulajdonos, a »kis kocsihoz« címzett vendéglőjét az Istvántérre teszi át. — *Nyirbátori Hirviszi Marcell* központi hírbugyogtató jelen volt *Busa Miska* habmester retek-uteczai párbajánál. — *Hunyady László* gróf, Európa térszúke miatt, Ausztráliában kezdi meg trónkereső körútját. — *Mályva Elvira* himleső és budapesti esti pislángó, orvosa tanácsára a

Rókusba vonult. — *Waldapfel Jenő* gróf urnak Zichy Fülöpötől ellenjegyzett ultimátuma ma adatott át a szófiaai orosz konzul első portásának. — *Kunyó Viktor* közszeretetlen álló elagott és 48-ra hivatkozó félkétulajdonos ma egész napot töltött a »bus magyarhoz« címezett favágó-klubban. — *Atzél Béla* bárót megbízta a főváros tanácsa, hogy Budapestet két hónap lefolyása alatt sziveskedjék világvárosá felfűjni. A nemes báró azonban a megtisztelő megbízást közönnettel mellőzte, okul hozván fel, hogy szuffája csak a füttyig terjed. — *Kaucsor Péter* rendőr- és munkakerülő ma helyszíni szemlét tartott a Váci-utczában. — *Sauer-topf Lipót* ur, előbb tőzsdei nyargoncz, a Nemzeti színháznál »állnok«-i állását elfoglalta. — *Sutu Sándor* az állami jegyek gyártásában tanusított buzgalmaért a váci »Pritaneum«-ba közköltésben való ellátásra fölvétetett. — *Telepes Zsuzsanna* vidéki ornithologa új tyukszállítmánnyal a fővárosba érkezett. — *Polonyi Géza* hon- és ügyvéd újabb szenzációs tények földerítése czéljából a Soroksári-út végén levő régiségtár átkutatásába merült. — *Hölyg József* nyugalmazott ülkulcsár neve napját székebb körben ülte meg Váczt. — *Szende Julianna* likőr-írt és pénztár hölgyet, Bárky Alfonz tudorjelölt ur ideiglenesen eljegyezte. — *Dr. Bunda József* ur legújabb regényét rimbe szedte *Hazaffy Veray János* ur, s a bicskei közönség előtt bemutatta. — *Degesz Márton* cipőragyogász, ismereteinek szakszerű kibővítése czéljából, tegnap este a keleti Express-vonattal Czeglédre utazott.

✧ A „dohányzás veszélyeiről“ intő könyvet ír egy török, s kiadja bagónál. Ugyan!

✧ **Boulanger** elvesztve rangját, szerzett magának hamarosan egy »cocardát«. A rendjel-svindlinek csak nem akar vége szakadni Franciaországban.

< **Sok** mindentelét fognak rá a *Krausz* Lajos választására. Az egyik szerint pletyka beszéd, vádaskodás, ráfogás, rágalom, koholmány. Mások szerint: alkoholmány.

✧ **Amikor** a *folyamár* emelkedik, az *árfolyam* csökken.

✧ **B. B. Lenke** elnyerte a gyorsírói első díjat.

± **Requiem.** Keglevich kimult intendánsága fölött a héten tartották meg Berlioz zenéjével a requiemet az Operában.

* **Boulanger.** *Crapule* mondja: mártír! — s nem jön tőle várt ír. — Háborunak »péke« — nevet rajt a béke. — Gonosz műhelyedben — bármit főznek-sütnek: — rövid időn mégis — majd oldalba ütnek.

≡ **Ugy látszik**, nem sokára haza *kóborg Ferdinánd*.

✧ **Az új német császár** azért viszi magával a doktorát, hogy megszabaduljon bajától. Az elhunyt bajor király praktikusabb volt: az is magával vitte az orvosát, de csak azért, hogy tőle szabaduljon meg.

KI NYER?

Halál. — Ütöm!... Disznóban vagyunk, Mars pajtás!

Kibicz. — Ez pech! Hanem csak hijjuk ki ezt a királyt is. És bár elütik ezt is — akkor se adjuk fel a pártit!

— Közlöny mindennemű funamboulangismus számára. —

Mért adtak tul Boulanger-n ?

Mert Bismarck azt álmodta magáról, hogy ő Minotaurus.

Elzász és Lotharingia az ő két áldozata.

Boulanger pedig Thezeus.

Erre Tirard megjed. És elbocsátotta Boulangerert.

Gyalázat!

Amely orca nem pirul el a szégyentől, azt meg kell pofozni.

Minden tenyér hazafias tényt teljesít, mely ezt megcselekszi.

Boulanger, a kék szemüveg s a sántítás.

Sántikált.

Nagy dolgokban sántikált, hogy előre rohanhasson.

Kék pápaszemmel vakoskodott, hogy lászon.

Ó, a nagy hős!

A haza szolgálatában.

Mikor Clermont-Ferrandból bejött Párisba, sántikált, hogy magát fölismerhetetlenné tegye, és kéken nézett bele a vérvörös revancheba.

Ezzel a sántikálást eddigi niveaujáról fölemelte a honfiténykedések, a homályos kéklátást a látnoki elvilágosodás magasára.

Minden jó hazafinak sántikálnia s kéklátnia kell.

Ez lesz ezentul a mi felismerető jelünk.

Azt fogja jelenteni: à Berlin!

Aki természettől fogva sánta, a mi természetes párhivünk. Aki a köthártyalobot ojtotta enszemébe, a megváltás nagy eszméjének hirdetője.

Aki pedig vonakodik sántikálni és vakoskodni, azt mint rosz hazafit le kell ütni a lábáról, hogy megsántuljon és megvakuljon.

Ez a mi programmunk.

Napi hírek.

* Grevin méltó a nemzet hálájára.

Az utókor szobrot fog emelni neki. Azon nagyok közt fogják emlegetni, akiknek részük van a jövő nagy munkájában. Neve *Boulangernak* dícsővezte nevéhez örökre hozzá van fűzve, mert megszerzte muzeumának azt a sötét pápaszemet, melyet a tábornok párisi berándulásai alkalmával a rendőrség miatt használni szokott.

* * *

☆ *Boulangerkalapokat* láttunk ma reggel a passage Vivienne 22. sz. boltjában. A ki fején ilyent visel, az megózza a lenyakalás ellen, mely sors mindenkit utóliér nem sokára, ha a nagy tábornokot nem tartja a hon megváltójának.

* * *

+ *Mozart* emlékezetét is megülték nálunk a nagy operában. Mi e zeneszerző ellen csak két kifogást teszünk: nem volt francia és nem ő szerezte a *Boulangerdalt*. S az ilyen kontárt ünneplik!

* * *

□ „*Boulangert* mint csecsemő“ című hadügyi munka jelent meg kiadásunkban. 15 kötet. Ára 40 frank. Lerajzolja *Boulangert* hőstetteit a születése utáni 4-ik naptól fogva 7 hónapos koráig.

* * *

× *Durand Arnold* nevű géplakatos szerdán egyszerre felugrott ülőhelyéből és e felkiáltással: »vive *Boulangert*, vesszen a német!« le akarta szűrni feleségét. És ezt az embert örültnek merik declarálni. Becsukták a Bicêtrebe, ahelyett, hogy kinevezték volna ezredesnek!

* * *

— *Boulangert* kocsjából tegnap kifogta a tömeg a lovakat s négy fiatal ember állt be lovának, elhuzva kocsját a hűtelig, melybe főhadiszállt. Szobrokat e fiataloknak! Nem, ne szobrokat! Bérkocsidíj nemzeti adakozásból! De nem a bérkocsisok közönséges árszabályzata szerint, hanem lőfejenként 1000 frankot. Alírást nyitunk. Az aláírási ívhez a papirost egy lelkes papiroskereskedő díjtalanul adta. Vive la France!

Színház.

A Théâtre-Français nem áll feladata magaslatán. Idejét, művészi erejét holmi „*Cid*“-ek előadására vesztegeti, holott sokkal inkább megfelelő volna, ha *Boulangerről* iratna magának egy nagy kiállításos katonai darabot. Az egyes képek csimei lehetnének: I. kép: *A nyugdíjazott Boulanger*. — II. kép: *Boulangert mint diktator*. — III. kép: *Boulangert győzelme Németország felett*. — IV. kép: *Bismarck elfogatása*. — V. kép: *Bevonulás Berlinbe*. — VI. kép: *Európa földadroszának új felosztása s a francia világbirodalom megalapítása*. — VII. kép: *Apotheozis*.

TARCZA.

A kokárda.

— Regény —

XX. FEJEZET.

Anatole így szólt:

— Nem, kedves Blanche, én nem szavazhatok *Boulangerra*, hogy köztársaságunk elnöke legyen.

— Akkor vége köztünk mindennek, felel Blanche, mert az a francia nő, aki nem *Boulangert*ban látja a haza

üdvének letéteményesét, aki nem imádjá, nem isteníti, nem bálványozza őt, meg nem érdemli, hogy francia honmentőket szüljön.

Anatole elpirult.

— Kisasszony, ön még nem is jegyesem és már honmentők szüléséről gondolkodik? Zavarba hoz engem is.

Blanche ajkai körül megvető mosoly vonaglott.

— Nevetséges pruderia! A mai korban katonára, minél több katonára van szükség, s ennél fogva a francia nő

fő feladata legyen szülni — szülni — szülni. Én 22 gyerekig meg sem állok. S ha mind leöli az ádáz ellenség — *le moule reste!*

Anatole megrendült.

— De kisasszony, hogy tartunk el ennyi gyereket?

— Az az ön dolga. Az enyém a szülés...

És Blanche föltekintett a meggyöződés melegével Zola arczképére, mely a terem falán lógott.

(Folytatása következik.)

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Irgalmatlan időjárás ez. Ha az ember überczihába megy ki, csak azt kérdik: »már?« — ha pedig téli kabátban, csupán azt: »még?«

— Népszerűségem rohamosan nő. Nemcsak a bakterek üdvözölnek már melegen, hanem a szemétkihordók is. Disz-csengetéssel köszöntenek reggelenként, mikor haza térek.

— Én nem vagyok olyan hiu, mint a nagy tömeg. Szívesebben venném az arany-éremkeresztet, mint a vas-korona-rendet.

— Reánk disputálnák az öregek, hogy a becsapás művészetét az új nemzedék találta fel. Már pedig az nekünk ősi örökünk. Horváth Mihályban olvasom,

hogy elődeink már ezer esztendő előtt gyakori *becsapásokat* intéztek a szomszédba és *kiváltásokat* is eszközöltek.

— Egy kispap barátom elvitt magával az egyetemi templomba. Ahitatosan szemléltem azt a helyet, ahol a jó isten dönt a szigorlatok sorsa felett. Azután imádkoztam, megemlékezvén a hitelezőimről és a professoraimról is. Már t. i. annál a helynél, hogy: »Szabadíts meg a gonosztól!«

*

— Két császári kézirat. —

I.

Kedves téli kabát!

Hü szolgálatának teljes elismerése mellett megengedem Önnek, hogy a jól megérdemelt nyugalomba vonuljon. Ugyanez alkalommal a m. kir. zálogházi sárga bárca-rend disztagjává avatom, a szokásos díjak fölvetelével.

I. Bukovay s. k.

kozákcsászárr.

II.

Kedves felöltő!

A m. kir. zálogházban eddig viselt rangja alól való fölmentéssel egyidejűleg, kinevezem Önt tavaszi testörömmé, az ezzel járó kivált-ságok mellett.

I. Bukovay s. k.

kozákcsászárr.

Teleki-pályázat.

I. Tisztességes babák.

Összejött pediglen az Akadémiába
Két-három szakértő, irástudó baba.

„Eladó lányt“ nézik, van a fején myrthus,
Tapogatják, valjon: van-e benne virtus?

Mondja egyik-másik: »ejnye fikom adta,

Hisz ez csupa turnír, nincs egyéb mint vatta!«

Mondják a többiek: »biz' egy kissé sovány —

Annál jobban esik neki a hozomány.«

S végtére megszólal egy jó éltes néne:

»Szégyen S-t alkalmazni kéne!«

De erre a többi egy hanggal felzúdul,

És ledorongolja a csoroszlját rítul:

»No ilyet nem teszünk! Botrány volna! Nem, nem!

Kivált egy eladó hajadonnal szemben!«

Mogorván szólal fel a jó öreg néni:

»Mit bánom? Nem fogok veletek izélni!

Hancm azt az egyet megmondom előre:

Mégis csak *bukott nő* leszen majd belőle!«

II. Az eladó leány.

Gróf Teleki József

S Karácsonyi Guidó

Erényt, irodalmat

Serényen buzditó.

Most is két *szegény lány*

Kap tőlük hozományt:

Értem az *eladó*

És a *rózsa-leányt*.

*

Reductio az Operánál.

Beniczky a két színháznál

Imént kapott rangot —

S tömegesen küld el már is

Lábikrát és *hangot*.

S a casino kél haraggal

Ellenében sikra —

Mire való hát a gukker,

Hogy ha nincsen ikra?

És a komoly publikum is

Megkezdi a rixát:

Mért küldte el Komáromit,

A kedves Mariskát?

*

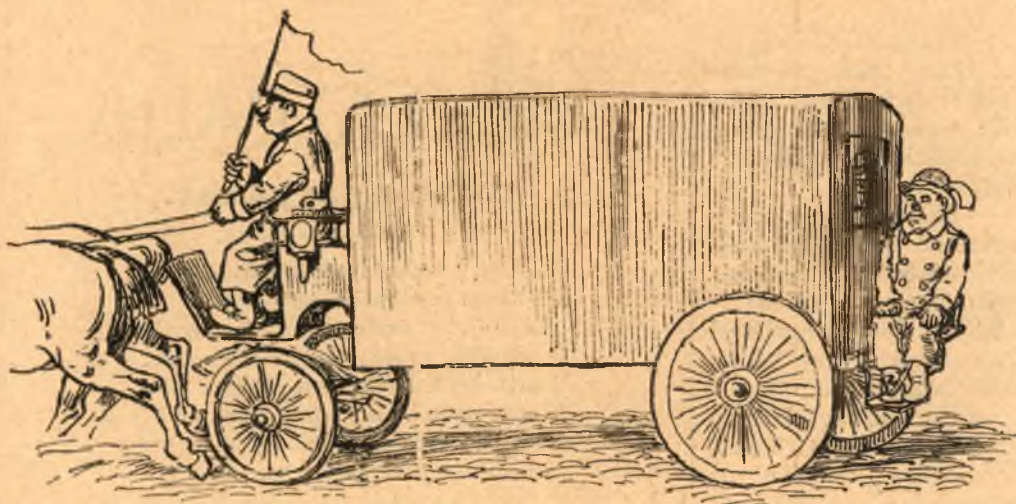
A Teleky pályázaton nyerő: — Gerő; — a többi huszonhat — elpályázhat. — El is rohannak; — jaj annak — a szegény Pegasusnak. — Nem abrakoltatják, nem kefélik — csak egyre ösztökélik, — sarkantyuzzák — és nyuzzák. — És míg így hajtják, — egyre sohajtják: — a nyerő — im Gerő — a vakmerő.

*

Beniczki *erős karral* úgy fogott az opera ujtásához, hogy *gyengíti a kart*.

REBUS.

— Faludyból. —

M. A.

»Lortna szekeren okosan illj!«

„Negyven év előtt.“

(V. U. < márcz. 11.)

Negyven év előtt
Kép lép im elém :
Mily kor, mikor első
Versim rimelém !

Barna fürttel, kürttel
Hirdeték igét :
Szabadság ! Szabadság !
S a szóm égig ért.

Ősz a fürtöm, s kürtöm
Nincs már énnekem,
Nincs baja honomnak
S haja homlokomnak —
De van énekem.

Negyven év előtt
Kép lép im elém :
Mily kor, mikor első
Versim rimelém !

Sz. K.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Ha *Privill Mátýásné* védencemet valóban annak a *bünténynek óriási súlya nyomta volna*, a melylyel őt a t. ügyész ur vádolja : akkor, ugyan kérem, hogy maradhatott volna a viz felszínén, s hogyan uszhatott volna ki az árból ? A vád tehát nem csak a *büntető törvénnyel, de egyenesen a természet törvényeivel is ellenkezik*. Hiszen azon ténykörülmeny, hogy védenczem a viz alá nem mertült, még a középkorban gyakorlatban volt *istenítélet szerint* is védenczem ártatlanságát fényesen igazolta volna ! — Ha tehát védenczem *isten ítélete szerint ártatlan*, akkor reménylem a *budapesti első folyamodásu törvényszék ítélete szerint sem lehet bűnös*.

latban volt *istenítélet szerint* is védenczem ártatlanságát fényesen igazolta volna ! — Ha tehát védenczem *isten ítélete szerint ártatlan*, akkor reménylem a *budapesti első folyamodásu törvényszék ítélete szerint sem lehet bűnös*.

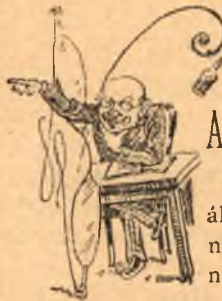
Európa a kuruzslónál.

Európa asszony nagy terhes állapotában elment a híres kuruzslóhoz, kinek *Bismarck* a neve. Már messziről utját állották a vajda rajkói, szekerébe kapaszkodtak, úgy hogy szegény Európa, kinek pedig sürgetős dolga lett volna otthon, alig bírt tőlük haladni.

Az öreg kívül ült a putri előtt, nagyon el volt foglalva munkájával: egyre-másra kalapálta a tervet. Végre észreveszi Európát.

Bismarck vajda. Tudom, tudom, minek gyitt ázs ifiásony. Máj mondok én kigyelmednek mingyár gyivendőt. Hánem elébb, esem a sívit, tegyen ide á kezsembe egy kis *avaskát*, meg vagy kít-háromsázs millió markocskát a markocskámba, mingyár mégfordul a sirincsije. Így la !

Most emelje el a bal kezével. (Kártyát vet.) Ezs á két király itt együtt jót jelent, de ennek a véres királynak itt ros gondolatja van. Nagyon haragszik erre a kis zöd alsóra. Jáj ides ifiásonykám, katona áll a házshozs : sok, sok katona. Ázst mondom, há jót akar, jól a gondját viselje a katonáknak, a tényérin hordozszsa, oda odja nekik mindenit, még á betevő falatját, mindent is, mindent, mindent. Nagy háborúság is áll a házshozs, rövideden, csákhámár, egy pár estendő múlva, de nagy háborúság. Siessen házá lelkeim ifiásony. Most mán tud eleget. (Európa gyorsan haza fut.)

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— A boszorkányság oly tüzet, mely által mind a boszorkánynak, mind a használt szernek nagy természeti erő tulajdonnítatik.

— A sárkány félig madár, félig denevér, félig liba volt.

— A követség oly vakmerő volt, hogy Ferdinánd kábátjának a gombjait megfogta, és ez által életveszélybe hozta.

— Az idegen szavaktól a nyelvtisztaság érdekében óvakodni kell. Hát maga, impertinens fráter, mit irritál engem az excentrikus grimaszjaival !

— Hamilkar Barkas ezen szándékáról, hogy t. i. a rómaiakat Hispániából kiindulva akarta megtámadni, ez időben senki sem tudott, talán ő maga sem.

SIC TRANSIT...

— Kép a Józsefvárosból. —

P. D. Le pavillon couvre la marchandise. *)

*) A lobogó fõdi az árut.

Reichskriegsministerválság.

Bylandt-Rheidt ur hab' die Ehre,
Nem nagyon kedveltük Önt.
S ime, lássa, távozása
Minket nem nagy buba dönt.

Bauer lép be Ön helyébe —
Örömet ez sem szerez.
Szívünk nyomja, hogy „es kommt ja
Selten nach 'was besserer.“

Reb Menachem Cziczeszbeiszer

szörnyű átkozódásából.

— Bankjed sinálásból kelljen
élned, s ne szerzhessél belüle tübbet
nopi 50 krnál o nemzeti bank nyam-
dában!

— Türik Jánosnál ledjen te tü-
led a partré és a mentük kísérlék be
tégedet!

— 25 krba keröljön bele min-
den homis hotosod!

— O svájzei Brandt oreságtul
o pirolák ledjen te tüled o legkedve-
sebb étel, és o Rákuczy keseröviz o
legkedvesep itol!

— Onteszemit választú keröletbe lépjél te fül mint —
onteszemit jelült!

— Hitelre sprengoljonok tetüled o bonkot hoszon-
egyesben!

— Minden héten tartsál jour fixt o Fortonába!

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

✧ Mint Herkoles, a moszka
czár is nem birjo mogát elhatá-
rozni a háboróra oddig, amíg o
papiros robel honyotlása miatt
küll neki tüprengeni a váluton.

✧ Még sem lett ü tehát ürü-
küs trónürüküs!

✧ Bodapesten o pinczékben
fokodják fel a vizek. A jó
Dona megyire megkünnnyebbit
o mesterségt o kacs márosoktul.

✧ Én még oztot sem nem sadálnék, hojd ho o
fronczidák illominálnának o moszko borátság ürümére o
várasoikot. Ez sak ejd kis viszunzutt odvariasság valna
o moszkvoi illomináczióért, omít o najd Napúleon
kopta o jó moszkáktul.

✧ Mikar kineveztek a walesi herczegt o dindesi
regimentba ezredesnek — ü is kérdezett: »Mit sindlok én
nócz órakur Dindesen?«

✧ O balgárok fengyegetik, hojd ha nem hagynak
nekik béki, mojd ük is sinálnak volomit: kijelentik o
balgár föggetlenségt. Jotja nekem erre rá oz eszibe oz
eset o Lébele Pojtachtul. Ó Számi Flaunstek összevezte
vele; üti pafant edszer, üti pafant kétszer. O Lébele
kiobál: »Rám ne öss tübbet, mert meglátsz, én is sinálok
volomit!« — O Számi monja »Nu jó, nem bántlok! Sak
sopán oztot manjál meg nekem, mit sináltál vóna, ha még
edszer pafant ötlek?« — »Mit sináltam vóna?« — felel
a Lébele — »hát elszolodtam vóna!«

✧ Oz oszentálás elütt o derék fiotolság szokott ed
kicsikét lompolni, hojd roszól nézzen ki. O legtübb iftyó
olejan proktekos, hojd már jerekkarában megkezd o
lompolást. És sokodjan nagyszerö o princíp!

Szokásból.

Apa. — Tudod-e Jani, hogy két kis testvért kaptál egyszerre?
A Jani gyerek (kinek a Kullancs fiai jutnak eszébe.) — Oszt' melyiket verjük agyon éd's apám?

FÜLETLEN GOMBOK.

— Ember! meghalnod csak egyszer lehet, de a »Magyar Állam«-ot akár naponként elő veheted.

— Egy légy a levesben gyakran jobb, mint egy csirke a tojásban.

— Az 1 éves lúd már vén; de a 16 éves liba még fiatal.

— A nő olyan, mint a toilette-je: minél több rajta a ráncz, annál többbe kerül.

— Hallgatni: arany; beszélni: ezüst; írni: papiros.

*

Hányszor...

Hányszor kértem képmásodat,
 Mindig mondtad: rossz az arckép.
 S most, hogy »még hódítottalak«,
 Magad adod ide. — Sarczkép'?

*

Vakbuzgóság.

Előre készíték egy éghez
 Kiáltó bú-dalt. — Mádaráb...
 Hjah!... ember tervez, isten végez.
 Beh kár, hogy rózsám hú maradt!

Sanyaró Vendel nyögései.

— Milyen jól esik olykor megroppantanom a vállpereczemet.

— Egyetlen szóval vallottam szerelmet a princípálisom szakácsnéjának. Csak azt mondtam neki: »nefelejts!«

— Hojtsy csillagász ur kérem, nem hozhatná le nekem a magas égből a fiastyukot?

— »Nehéz már a téli kabát, Sanyaró ur« — mondja a főnököm. — »Majd levágok róla két gombot« — felelém neki könnyed mosolygással.

— Sajtukacznak lenni sem utolsó dolog!

— »Ismeri ön Sanyaró ur az emberi élet két végétét?« — kérdi tőlem Koroghy tandíjmentes ur. »Előbb a töltött kolbász két végétével szeretnék megismerkedni« — felelém.

— »Levele van, Sanyaró ur«, — mondja a házi asszonyom. »Mit ér, ha nem szállító levél?« — sóhajtom vissza.

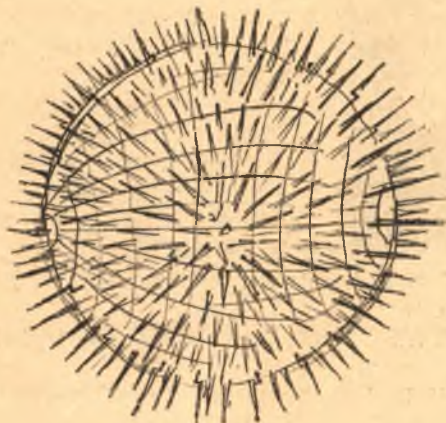
— Az én szerelmem lángos.

Eötvösből.

„Buda, Mohács, Nándornál elfolyó —
 Hig csokoládé vagy, te nagy folyó!“

A béke csillaga.

— Pr. Bismaricus nyomán. —

Comprimált költészet.

Tömörített verseink első közlése honunk gyorsköltőit várakozáson felül lelkesíté. A csabai gát feltöltésének sikere után a hősi ellenállásnak e derék munkásait lapunk mellé szegődöttük, hogy a vers-ár ellen a mentőgátat a »B. J.« számára is megépítsék.

A szerk.

— Kont. —

Harmincz nemes, egy király :
Kont keményen peroral ;
Király dühe, pallos-él,
Harmincz közül egy sem él.
Népfelkelés, galiba :
Zsigmond király dutyiba.

Garay János.

— Széchy Mária. —

Szép asszony és sziklavár,
Ellenség és ostromzár ;
Főhadvezér, rándévu,
Szerelem, csók, semmi bü.
Wesselényi bevonnl :
Lakzi lett az ostrombnl.

Arany János.

— A walesi bárdok. —

Zsarnok, dalnok, lakoma.
Vive le roi ? — Nem, koma !
Máglya-lángon lantos süil,
Király ismét otthon ül.
Álmatlan éj. — Ki lárnoz ?
Király... mentök, bolondház.

Arany J.

— Tavaszi dal. —

Virágillat, madárdal,
Enyhe alkony, szép hajnal,
Azur színben fürdő ég,
Nóta, nátha, rekedtség,
Rügyező fák és sok más :
Téli kabát, zálogház.

Zenghew Daladár.

Bolgár trónjelöltek

számára ajánlja jutányos körutazási jegyeit a

Carambol és Kisiklós

vasuti menetjegy-iroda.

30 napi érvényesség, szabad podgyász.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

„La csárdás.“

— Louis Ulbach nyomán. —

Szép Magyarország! Valahányszor rád gondolkodom, minden izmom csárdásban vonaglik. Csárdást jár a lábam, fejem, kezem ; a toll kezemben csárdásban remeg. Hadd legyen hát e könyv czime is : *la csárdás*.

Avricourtól Szobbig aludtunk, mert magunk is ugy akartuk, hogy ne kelljen Németországot látnunk. Szobb már Magyarországon van. Zsibbasztó álmunkból fölvert a magyar-francia rokonérzet villanyos útése. — A magyar-francia társaság biztosította egymást örökös hűségéről. — Annette Baille és csárdás. — Budapest charmante város, villásreggeli, csárdás. A muzeumban lakunk és a farnesi bikát körül tánczoljuk a farandole-csárdással. Margitsziget: toast-verseny és csárdás; Petőfi-szobor és csárdás. Az Eutveuche-szobor alatt, mely maga lejtje e nemzeti tánczot, kissé kifújhattuk magunkat. És így tovább, mindenütt. Táttra-Füred, Arad, Mezőhegyes,

Orosháza, Szentes, Szeged : ováció, lakoma, toast, virág-eső és csárdás.

És a vég nélküli lakomákat végig ettük, ittuk, csókoltuk, csárdásztuk. Nem nyugodtunk, nem aludtunk. Ébren tartott bennünket a magyar nők delejes szeme.

Oh ezek a magyar nők ! Kecsesek, de nem kecses-tetők. Nyilvánosan megcsókolnak, de négyszem közt karmolnak, mely végből hosszúra nevelt rózsaszín kör-mökkel fegyverzik föl finom kezöket. (Nemzeti szokás.) Lessepset minden lépten-nyomon csókolták. Ölelgető kerek fehér karok bájoló szorosán kellett át eviczkélnie. Egyszer így kiáltott fel : »Quel isthme ! Mesdames, vous me faites suer !« Megigérte, hogy ha még sikerül neki fiut születni magának, el fogja nevezni Ist-hvánnak. A szép hajadonok ígértek neki menyet.

Ah, ez a delejes csárdás ! A tánczosnőnek megfogod a ragyogó márványos vállát, magadhoz szorítod és úgy járod. Forogsz, perdülsz, lejtessz, sejtessz, ég felé repülsz és itt maradsz a földön.

Voilà — c'est la csárdás.

Szent szózat.

„Törekedjétek a szegénységre!“ mondja szt. Ágost, „mert a szegénység a boldogság.“ Sz. Mária nagy országa rohamosan halad e boldogság felé. Én is törekedtem rá, de véges erőmnek ez nem sikerült. Amen!

S. J.

Az érem tulsó lapja.

— Az eltűnt muzeumi kincsekhez. —

Irodalom és Zene.

„Engedjétek hozzám a kisdedekeket.“ Valláserkölcsi értekezés, írta *Tögyes Borbála*, babarejtnők és a monori angyalgár részvényese.

„Hallotta kend komám asszony?“ Irodalmi csevegés. Elcsevegi *Kontra Mál*i jól értesült kávémérési törzstag.

„Egy levélre rá volt írva.“ Somogyi óda. Csak azért is elfújja *Eötvös Károly*.

„Elegia egy omnibuszlo halála fölött.“ Fájó szivdal zengi *Aranyos Ila*.

„A fiastyukról.“ Csillagászáttani értekezés. Kikaparta és Hojtsy Pál főcsillagttévesztőnek ajánlja *Kotló Sára*, mater multorum pullorum.

ESODABOGARAK.

— Az „Eladó leány“ szerzőjéről. —

(„P. N.“ márcz. 20.)

»... Nyelvében is ily egyenetlenség látszik, némely verses dialógjának csattanós voltából, prózájának *körülmetszett* fordulataiból látszik, hogy ha a szerző egyenlő gondot fordít minden részlet kidolgozására, képes lett volna egyöntetűbb egészet alkotni, stb.

(Nem szép az antiszemitizmus még a szedőgyerektől sem.)

— Debreczeni Iirma. —

FÉRFIRUHÁK CIPK
EKESFEJERNEMŰ
GEPEN VARATNAK

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Kalábrías.“ Tudja-e, hogy az ön híres névrokona jeles monografiát írt a malaczok gerinczagyáról? Nagy erőre van szükségünk, hogy szünhetetlen kísértéseinek ellenálljunk. Egy ártatlankát besoroztunk. Mire értsük a »főnségest«? — T. V. Nagy elégtételünkre szolgál. Folytassa-e? Döntse! — Nemo II. Egy pár teszi. — „Átalány.“ A m. számban kijutott neki. Érzük be ennyivel. — F. K. Félre értett: igenis »oda« küldje. »Oda« pedig a puztán társadalmi humort mivelő lapokat jelenti. Egy kevéskét itt fogtunk. — W. J. A buzdítás mindenkorra szól. Most is akadt közölhető. Kérjük a papirosnak csak az egyik lapjára írni. — S. E. Ha valaki a »magasba tör« s ön gunyosan azt kérdi tőle hogy: »valjon a toronyba-e?« — ez olyan akadémikuskodás s kényszeredett elméskedés, mellyel a legjobb költeményt is ki lehet figurázni. »Ki áll amott a szirttetőn?« kérdi a dálnok. Ön azt jegyezhetné meg rá: mit kérdi, ha tudja? De azért ezt a verset még sem forgatná ki szépségéből. A. J. költeménye nem remek, de megvan benne a hit melege, nincsen szárnyalás nélkül s jól is perdül. Öntől telnek jobb is. Levele mutatja. — G. B. Kár, hogy az álnok idő melege vízzé változtatta a jó tréfát. De lesz még hóhegy sárhalommal, éneklí egy ismeretlen költő. — P. B. Jó móka. — Kds. Az undokságot ne zavarja össze a tréfával. — Babieca. Nem járt üresen. — K. Crp. Attól az átoktól csak ön maga üdvezülne. — D. F. Ádám ur szóvá fogja tenni. — Pzsný. A P. E. asszonynek szentelt óda ügyes absziáda. — de Vienne. Jaj! — Jurista. Az új idősámítást bejegyeztük, de azért barátságunkban az orthodox kalendáriumhoz ragaszkodunk. — Ms. Költeményei megbíráására nincs időnk. Forduljon bizalommal Schwarzer urhoz (Buda, Krisztinaváros.) — „Tiszai csethal.“ Mulatságos. András bácsinak adtuk át. — Ábra Hm. Erős igazításokkal kiadható. — S. Zs. Az egyiket. — Gólya. A naptárba szántuk. — G. S. Van benne több jó ötlet, ilyen a »Vendel-egylet« javára befolyó dus ajándékok: 2 szál sárgarépa, 1/2 tuczat hónapos retek lombostul, 35 szem mogyoró, 4 fej vöröshagyma stb. De koncentrálni kell az inséget, nem szétlapítani. — L. A. Hiszen az a beszéd igazi védbeszéd! — G. Nem olyan ritkaság, mint gondolja. — Lngyl. Bár méltányoljuk buzgósgát, magasb hatalmak állják utját jó szándékainknak. Rajta leszünk. A 18 kr zsarolás. Az illető kap rabtatot. Jól lesz rácsördíteni. Ha nem enged, a kiadó hivatal megvonja tőle a lapot. — „Leghálásabb.“ Nem keressük az anonymitást, a folytatását azonban kérjük. — „Szelek.“ Csak telnek a szűken mért helyből! Igyekezünk az elmés dolgot megmenteni a kiszorult közlemények áradatából. — Csllgrg. Milyen föltetés! Mi »sugjuk« meg önnek lapunkban, mi igaz abban a pletykában? Egyéb megbízásaival ha kitüntet, szívesen járunk el bennök: megrakjuk álmodott számaikat, keresünk a számára három nyelvű nevelőnőt, közöljük önnek Szikszaynak jövő heti étlapjait s kedvencz kutyáját megnyiratójuk. Tessék parancsolni! Előleges jutalom fejében két apróságát közöljük. — P+p. Fején találta a szegét. — Graphos. Magyarán így volna helyes: »Maradhasson már!« Németül meg legjobban felelné meg a bécsi enyelgés, hogy: »Hören's schon auf mit'n Friedgeben!« A »Ne izéljen!« francia fordítása »a bas les pattes!« nem is olyan rozsz. — Több levélről a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.